

Sygn. akt II K 342/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: st. sek. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Asesor Prokuratury Rejonowej w G. M. S.

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2019 r.

sprawy karnej:

D. Z. s. A. i E. z domu S., ur. (...)

w G., PESEL: (...), obywatela polskiego, zam. (...)-(...) G. ul. (...), karanego,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 października 2018 r. w godz. 14:20-14:25 w sklepie (...) przy ul. (...) w G. wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów w postaci 2 szt. przycisków radiowych, 1 szt. czołówki, 1 szt. fotokomórki, 2 szt. pilotów, 1 zestawu sterowników, 1 szt. sterownika do rolet, 1 zestaw kluczy o łącznej wartości 1.094,90 zł na szkodę sklepu (...) w G., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności

w okresie od 30 sierpnia 2017 r. do dnia 26 kwietnia 2018 r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt. (...) z dnia 30 stycznia 2015 r. za czyn z art. 278 § 1 kk **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**

ORZEKA:

1. oskarżonego **D. Z.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, a nadto dopuścił się go na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 62 kk orzeka system terapeutyczny wykonania wymierzonej kary;
2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **D. Z.** zatrzymanie od dnia 25 października 2018 roku godz. 15:00 do dnia 26 października 2018 roku godz. 12:25, przyjmując że jest ono równoważne 1 (jednemu) dniowi pozbawienia wolności;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 504 (pięćset cztery) złote plus należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
4. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 342/19

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 kpk – wobec treści wniosku o uzasadnienie – sąd ograniczył zakres uzasadnienia do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu.

Prokurator zarzucił oskarżonemu D. Z., że w dniu 25 października 2018 r. w godz. 14:20 – 14:25 w sklepie (...) przy ul. (...) w G. wspólnie i w porozumieniu z R. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów w postaci 2 szt. przycisków radiowych, 1 szt. czołówki, 1 szt. fotokomórki, 2 szt. pilotów, 1 zestawu sterowników, 1 szt. sterownika do rolet, 1 zestawu kluczy o łącznej wartości 1.094,90 zł na szkodę sklepu (...) w G., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat pod obyciu kary pozbawienia wolności w okresie od 30 sierpnia 2017 r. do dnia 26 kwietnia 2018 r. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt (...) z dnia 30 stycznia 2015 r. za czyn z art. 278 § 1 kk, tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd wyrokiem z dnia 3 września 2019 r. uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, a nadto dopuścił się go na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż D. Z. swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Sąd doszedł bowiem do wniosku, iż współdziałając z R. K. w zaborze rzeczy ze sklepu (...) oskarżony działał w celu ich przywłaszczenia. Swe ustalenia sąd oparł na przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego oraz zeznaniach świadków R. M., D. K., Z. G., P. P. oraz pozostałych dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Okoliczność, iż czynu dopuścił się w okresie kilku miesięcy po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym pół roku za czyn z art. 278 § 1 kk, skutkowałą uznaniem iż oskarżony działał w warunkach z art. 64 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 278 § 1 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Jako okoliczności wpływające łagodząco na wymiar kary sąd potraktował:

- stosunkowo niewielką wartość przedmiotów kradzieży;
- okoliczność, iż wszystkie skradzione przedmioty zostały odzyskane;
- przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażoną skruchę.

Sąd uwzględnił następujące okoliczności obciążające:

- działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą;
- premedytowany sposób działania;
- jawne lekceważenie norm prawnych – oskarżony działał w markecie budowlanym, a zatem w miejscu o znacznym natężeniu ruchu "w biały dzień";
- uprzednią karalność oskarżonego – oskarżony był trzykrotnie karany sądownie, w tym dwukrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu;
- działanie w warunkach powrotu do przestępstwa;
- okoliczność, iż oskarżony dopuścił się czynu zaledwie kilka miesięcy po opuszczeniu zakładu karnego;
- motywację oskarżonego – oskarżony przyznawał, iż potrzebował pieniędzy.

W konsekwencji wobec wskazanych okoliczności obciążających sąd nie zdecydował się na zastosowanie art. 37a kk, dochodząc do wniosku iż wyłącznie kara pozbawienia wolności ma szansę zrealizować funkcję wychowawczą, prewencyjną i represyjną kary. Zważyć przy tym również należało, iż w przeszłości orzekano wobec oskarżonego kary

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, a pomimo tego w przypadku wyroku stanowiącego podstawę ustalenia działania w warunkach recydywy w niniejszej sprawie, to oskarżony nie wykorzystał danej mu szansy i powrócił na drogę przestępstwa. Co więcej, to także dotychczasowy pobyt w warunkach izolacji penitencjarnej nie przyniósł pożądanych rezultatów, albowiem oskarżony zaledwie kilka miesięcy po opuszczeniu zakładu karnego kolejny raz powrócił na drogę przestępstwa. Zdaniem sądu świadczyło to niewątpliwie o głębokiej demoralizacji oskarżonego i potrzebie jego dalszej intensywnej resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej. Tym samym sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy cel zapobiegawczy kary winien być zrealizowany przede wszystkim poprzez uniemożliwienie oskarżonemu popełniania kolejnych czynów. Oskarżony winien w końcu uświadomić sobie, iż kradzież nie jest akceptowalnym sposobem na pozyskanie pieniędzy, tym bardziej iż oskarżony jest człowiekiem młodym, o wykształceniu średnim, z zawodu kucharzem, a zatem w ocenie sądu bynajmniej nie jest pozbawiony możliwości zarobkowych.

Jednocześnie biorąc pod uwagę całokształt okoliczności wpływających łagodząco i obciążająco na wymiar kary, stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego się dopuścił, sąd doszedł do wniosku, iż adekwatna będzie kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie sądu kara ta odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dając tym samym wyraźny sygnał, iż popełnianie przestępstw spotyka się ze zdecydowaną reakcją karną. Z pewnością zaś karze w takim wymiarze nie można postawić zarzutu, iż jest rażąco niewspółmierne. Marginalnie zaznaczyć należało, iż to właśnie takiej karze oskarżony chciał się poddać, składając wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Zważywszy, iż biegli psychiatrzy i biegła psycholog w opinii sądowej psychiatryczno – psychologicznej stwierdzili u oskarżonego uzależnienie mieszane wymagające leczenia odwykowego, sąd orzekł na podstawie art. 62 kk, iż orzeczona kara pozbawienia wolności winna być wykonywana w systemie terapeutycznym.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu zatrzymanie w sprawie od dnia 25 października 2018 r. godz. 15:00 do 26 października 2018 r. godz. 12:25, przyjmując że jest ono równoważne 1 (jednemu) dniowi pozbawienia wolności.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu sąd orzekł na podstawie §17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019.18 j.t.), gdyż nie zostały one opłacone w żadnej części. Sąd uwzględnił, iż obrońca był obecny na dwóch terminach rozpraw (420 zł plus 84 zł).

W oparciu o art. 17 ust 1 i 2 ustawy z dn. 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 Nr 49 poz. 223 ze zm.) sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, zaś w oparciu o art. 624 § 1 kpk od wydatków postępowania, gdyż uznał, że sytuacja materialna stanowi przeszkodę na drodze do uiszczenia przez niego należności sądowych – oskarżony niedawno opuścił zakład karny i nie pracuje, a zatem sąd doszedł do wniosku, iż aktualnie nie ma możliwości ich pokrycia. W konsekwencji sąd obciążył wydatkami postępowania Skarb Państwa.